

ikke er motiveret ved ønsket om at undgå en anbringelse uden for hjemmet af børnene — ydes efter reglen i forslaget § 40, stk. 1.

Det kan bekræftes, at det har været hensigten med lovforslaget at afskaffe adgangen til at lade et barn eller en ung udgå af forsorg, fordi forsorgen skønnes formålsløs, jfr. reglerne i den gældende børneforsorgslovs § 48.

ad 6. Det er hensigten, at niveauet for den samlede hjælp af de almindelige uddannelsesmidler og supplerende hjælp efter forslaget § 42 skal være det samme som efter de gældende regler. I ordene „sørge for sin familie“ ligger, at der — som efter den gældende regel i forsorgslovens § 56, stk. 2 — kan ydes hjælp til uddannelse eller omskoling med henblik på at sætte ansøgeren i stand til bedre at tage sig af sine børns pleje og opdragelse. Det er hensigten, at hjælpen til uddannelse skal kunne ydes straks, når der opstår behov herfor, således at den på-

gældende ikke skal afvente resultatet af f. eks. en ansøgning om støtte af de almindelige uddannelsesmidler. Derimod skal der ved hjælpens udmåling tages hensyn til den støtte, der før eller siden kan forventes fra disse uddannelsesmidler.

ad 7. Med hensyn til § 57 henvises til svaret på socialudvalgets spørgsmål 72.

Til den vedlagte kommentar fra Organisationen Kommunistiske Kvinder kan bemærkes, at uddannelseshjælpen efter forslaget § 42 — på samme måde, som det efter de gældende regler er tilfældet med hjælp efter revalideringsloven og forsorgslovens § 56 — er en lovbestemt udgift. Konsekvensen heraf er, at der kan ydes refusion af de udgifter, som kommunerne faktisk har fundet grundlag for at afholde, og at den samlede hjælp ikke, som det i dag gælder med hensyn til mødrehjælpens bevillinger, er begrænset til et forud fikseret beløb i det enkelte finansår.